

Szerkesztői iroda:
Nagyenyeden
A KIADÓHIVATALBAN
hová
lap szellemi részét illető
közlemények küldendők

Kiadóhivatal:
Wokál János könyvkereskedése
hová
az előfizetések és hirdetések
bérmentesen küldendők.
Kéziratok nem adtuk vissza.

KÖZÉRDEK.

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy
vidékre postán küldve
egész évre 4 frt.
félévre . . . 2 frt.
negyedévre 1 frt.

Hirdetmények díja:
3 hasábos petit sorért, vagy
ennek helyéért 5 kr.
Bélyegdíjért külön 30 kr.

Nyilttér sora 15 kr.

A közigazgatás államosítása.

II.

(B.) A törvényhozás sem valami különösen igyekezett a közigazgatás köréhez tartozó dolgokban rendet csinálni. — Esetről-esetre került elő egy-egy törvény s a legfontosabb kérdések sokáig megoldatlanul maradtak. — 1876-ig nem volt eseléditörvényünk, nem volt a közegészségügy rendezve, a minthogy pl. a mezőrendőri, közmunkatörvény máig sincs letárgyalva. A törvényhatóságok tömegesen gyártották a szabályrendeleteket a közmunkáról, a halászatról, hernyó stb. irtásról, — faiskolákról stb. s igyekeztek rendet csinálni, — már a mennyire a 3 évenkénti képviselő-választások által rendszeren tövig felforgatott politikai pártélet hullámzása között lehetséges volt. Közbevetőleg legyen mondva: a politikai pártoskodások káros hatással voltak az egészséges közigazgatási tevékenységre. — Gyöngye tisztviselők, rossz jegyzők, ha jó kortések és furfangos behizelgők voltak, — úgy, a mint a főispán, vagy a hatalmasabb párt kívánta, — a legtöbb heiyt bántatlan heverésztek a sok panasz dacára, sokszor amiatt is, mert nem igen lehetett őket másokkal helyettesíteni. — Emiatt azután az ellenőrzés felülről lefelé gyöngye és erélytelen levén, — a sikertelen törekvés láttára a jobb erők is passivé kezdtek viselni magukat.

Nem sokat segített ezen az 1876: VI. t.-czikke sem, mely a közigazgatási bizottságokat léptette életbe, — melynek más tekintetben kétségtelenül jó oldalai vannak s még jobb volna, ha a választott tagok irányában szigorubb rendelkezéseket tartalmazna a gyűléseken való részvétel kötelezettsége végett s ha a bizottság tagjai alapos értesülést szerezne a közigazgatás külső ügymenete

felől, az ellenőrzést ép oly jóakarattal, mint erélyesen és szakértelemmel gyakorolnák.

A törvényhatóságok első rostálása az 1878. évi tisztújítások alkalmával történt. — A legtöbb új erő, mely 1872. óta fejlődött az ujkor szellemében s azon vágygyal, hogy tevékeny működésre, pontosabb szolgálatra képesítse a még nehezkés gépezetet, — alkalmazást talált s elmondhatjuk, hogy nagyon kevés példát lehet felmutatni arra, mit az állami közigazgatás barátai minduntalan felhánytorgatnak, hogy a választó közönség kegyetől függött a tisztviselők meg, vagy meg nem választása. — A közönség azok közül választott, a kik közül bizonyára nem azokat hagyta ki, a kik jó szolgálatot tettek a közügynek, — sőt éppen sajnálattal s kénytelenül választott meg újra olyanokat, kiknek helyébe jobbat nem talált a még ekkor csekélyszámu pályázók közül.

Az 1878. évi tisztújítások adtak először alkalmat a főispánoknak a kijelölt választmányokban döntő befolyásukat gyakorolni s ez által a választásoknak irányt adni. Különösen a szebenvármegyei volt főjegyző esete tűnt fel, kit Wächter főispán kihagyott a kandidációból. — És a kandidáció ily módon való gyakorlása költötte fel az állami közigazgatás behozatala iránti vágyat a legtöbbször, — nem úgy, mint Grünwald Bélánál, ki magasabb nemzeti szempontok által vezérelve, ez időben kezdé meg hatalmas agitatioját a sajtóban és a képviselő házban. — Azt mondták s mondják a legtöbbször: inkább nevezzen ki a miniszter, ki utóvégre felelősségre vonható, — mint a főispán, ki a kandidáló bizottság többségét tarthatja fedezetül maga előtt oly esetben, midőn csak egyetlen-egy, vagy többeket ugyan, de úgy jelöltet, hogy az általa ohajtott egyén, vagy a többiek gyengesége, vagy azok visszavonulása foly-

tán, biztosan megválasztassék. — Ez eljárás épen ellenkezője volt az 1847. előtti erdélyi választásoknak, — a midőn vallásfelekezeti szerint (!) a nemes vármegye közönsége 3—3-at választott és azok közül egyet a felséges kir. fő kormánysszék ajánlatára megerősítettek.

Tizenegy év kellett hozzá, míg a közigazgatási tisztviselők kvalifikatioja törvény által szabályozva lett. — Azelőtt a főjegyzőnek s az árvaszéki elnöknek volt szigorubb, de nem mindég respektált kvalifikatioja, — mi azután szintén hozzájárult, hogy hiányos alapképzettséggel bírók, ugynevezett „józan ész“ szerint dolgozó naturalisták — a maguk módja szerint emeljék a közigazgatást — Es még később, 14 év múlva jutottak oda, hogy módot találjanak reá, miszerint a megyei tisztviselőknek — jórésben a saját fizetésök levont részéből — nyugdíj-alapot alkossanak a vármegyék, — és így betegség, vagy más ok miatt szolgálatától megvaló tisztviselőt, vagy épen özvegyét és gyermekeit nyomorúságos földönfutóvá lenni ne hagyják. — Az 1883: XV. t.-cz. állapította meg a vármegyék javadalmazását is, méltányosabban az eddigihez mérten, de jóval gyengébben, mint a hasonrangu állami tisztviselőké. A tisztességesebb fizetés, a kvalifikatio és a nyugdíj-alap létesítése mind több és jobb, de még mind nem elegendő elemet hódított a vármegyékhez s ezt bölcs körültekintéssel, óvatos figyelemmel gyarapítva, szigorú ellenőrzést gyakorolva, — a főszolgabírói hivatalok mostani elégtelen segédsemmélyzetét szaporítva, kétségtelenül már jó eredményel működhetne a hivatását átérző tisztviselői kar, — midőn — be sem várva, mert várni nem akarva — megindítják az egész vonalon a jelszót a „közvélemény“ nevében: „Állami közigazgatás kell!“ (Folyt. köv.)

TÁRCZA.

Száz év múlva.

— Egy kis bohó naplójából az 1888-ik évből. —
Bloski L. után szabadon B. . . . S. . . .

Pest, 1888. aug. 8.

Épen ma beszélt el nagynéném a vacsora alatt, hogy a bölcséleti facultás, a mint azt egy barátjától, N. . . . déceánától hallotta, a philadelphiai egyetem tanárát Dr. R. . . . et a matematikai tanszékre rendes tanárnak meghívni elhatározta. Nagy néném nem tartja e választást szerencsésnek, „mert nem helyes, hogy egy ily felelősség teljes állásra egy még 26 éves fiatal embert alkalmazzanak“. (De én jobban tudom: a nagy néni nem állhatja a doctort, mert a „szegedi tudományos közlöny“-ben nagyon megtámadta a háromszögről tett állításait.) Én erre azt jegyeztem meg, hogy — iratai után ítélve — nagyon alapos ismeretekkel kell bírnia. A nagy néni haragudott, tudakosnak szidott, a ki ezt még nem értem és azt mondotta: „Menj inkább a mikroszkophoz és tanulj; tégy azonban kötnyöt, hogy a praeparatumok készítésénél ne piszkold össze uj ruhádat!“ (vén satrantyu!) Erre sohajtott egyet és valamit mormogott magában, talán: „Istenem, a mai fiatalság!“ oda-adtam a stauil állapot, a mely kedvező professora előadásait tartalmazza, rá tette az oriai phonográphra, megindítá annak gépezetét és egészen átszellemlőve hallgatá azon öreges, nyikorgó hangokat, a melyek a csöből özönlöttek. Gondolatokba merülve mentem szobámba. Hogy a gyökvonás 724 módja, a melyeket Dr. R. . . . állított fel, nagyon csinosak, azt nekem senki se beszéli ki fejből. Aztán azt hallottam, hogy nagyon szép szöke körszakála van!! Előadásait minden körülmények között meglátogatom!!!! . . .

1888. aug. 12-én.

. . . . Dr. R. . . . megtartotta székfoglalóját. Az első padban ültem, hogy annál jobban láthassam. Nagyon érdekes férfi: finom, halvány arcát gyönyörű szöke szakál övedzi; tekintete, mozdulatai, beszéde komolyak és biztosak. Mindjárt kezdetben feltűntem nékie (épen világos kék ruhám volt rajtam, a mely eréme-csipkével van díszítve.) Mindig hozzám beszélt. Tíz óra, nyolcz perczkor átkiáltottak Melbourneból: beszéljen inkább a telefon felé, különben nem lehet szavát érteni. Elpirult, a mit azonban rögtön megértettem és elfordult tőlem. A midőn haza felé mentünk, Bátorka unokahugom azt a megjegyzést tette, hogy a gondolat gyorsaságának mérései nem elége viládósak előtte és nem érti, hogy logaritmus Ypsilon a 27 ik hatványra emelve mit jelentsen: de annyit tudok én, hogy ő a szökeket nem szereti

aug. 29-én

. . . . Ma ismét zeneórára volt Nankingban. Felültem a „föld- és tenger feletti süritett légpálya társaság“ hét órai vonatába, (csak egy van, a mi hosszabb, mint ez a cím: nagy néném böjti prédikatioi) meghuzódtam a Coupé egyik sarkában, elgondolva magamban, hogy egy óra hosszat egy helyt üni és utazni, mily borzasztó unalmas. Szinte $\frac{1}{4}$ annyi idő alatt is meglehetne tenni ezt az utat, ha azok az eszten hosszú megálló helyek nem volnának: Odessa három, — Teheran nyolcz és Calcutta (ez az unalmas fészék) tizenkét percz! Elég az hozzá, ásitva döttem a Coupé egyik sarkába. Egyszerre, kevéssel a süritett lég kibocsátása előtt, a pálya-kocsi ajtaját fölrántja valaki és belép azon: R. . . . tanár! A mint megpillantott, látszólag kellemesen meglepetve érezte magát, szívélyesen köszönt és a Coupé másik sarkában helyet foglalt. Mély esend uralgott a kis térben. Csak ama sajtóságos, halk sipolás hallatszott, a melyet a csöbön tovaszáguló vonat okozott. Érezni kezdém a nagy

melegét, a miért is elővérem legyezőmet. „Engedje meg kedves kisasszony“ jegyzé meg hirtelen, „hogy az élely csapját fölnyihassam!“ — „Szivesen tanár ur.“ — Ezzel az elefántesont csapon egyet fordított, a midőn a nyilvános keresztül pompás lég árasztá el a Coupé. Megköszöntem szépen. Egyik sziv a másikat adá. Es egy pár percz alatt élénk beszélgetésbe merülünk, a mit az élely jótékony hatása elősegített. — Ez alatt betekíntheték gondolat- és érzelem-világába. Többek közt Pestről is beszélgettünk. Rajongott Pest szépségéért. Különösen azok a gyönyörű régi épületek ragadták el, a melyekben Pest oly gazdag. Nem rég a Petőfi-szobor romjainál egy kellemes, holdvilágos estét töltött! (A tudományos, komoly emberről nem teteleztem volna föl, hogy annyi költői érzülettel bírjon!) — „Hová utazik kegyed ily korán?“ kérdé később. — „Nankingba zeneórára“ feleltem. — „Talan Li Tung Po tanárhoz?“ — „Igen is“ feleltem; „nagy néni kívánsága, hogy most, miután a régi hangszereket: zongora, hegedű, nagy gordon, bombardon és orgona stb. mind tanultam, a jelenkor zenéjével és annak hangszerével, az üstdobbal is foglalkozzam.“ — „Hogy gondolkodik kegyed a nagy chinai mesterről?“ — „Az igaz, hogy szörnyű dohány szagu“, feleltem, „azonban tekintélyes embernek látszik. Külömben — az igazat megvalva — nekem az öreg Wagner Richard inkább tetszik. Hangszerelése ugyan kezdetleges, de zenéje könnyű, folyékony és fülbe mászó“. — Csendesen végig hallgatott. Azonban rögtön rá tüzzel felel: „Nem, kedves kisasszony, kegyed igazságtalan a nagy chinaival szemben. Ó egy lángész, kit a későbbi nemzedék fog majd megérteni és egész terjedelmében méltányolni. Theoriája nagyszerű és uttörő, a mennyiben azt állítja, hogy az igazi zene nem a hang, hanem a ritmus; az összhang csak zavarólag hat a ritmusra, a midőn ezt, mint valami ködfátyol, elfedi, tehát a zenéből — mint főöslegest — teljesen ki kell küszöbölni. Hatalmas fölszabadító eszme ez! Es a midőn a

Tanügyi elmékedések.

Haladunk . . . haladunk!

Nincs tér, melyen inkább mondhatnók, inkább hirdethetnők ezt, mint a népnevelés-oktatás roppant mezejé. Nézzünk végig a közelebb lefolyt évtizeden. lehetetlen, hogy annak nagymérvű munkája bárkinek szemébe ne tűnjék. Sokat haladtunk, sokban haladtunk s mégis hátra vagyunk.

Sok hely van, hol az iskolát nem ismerik. Még több van, hol egy roskadozó, hajdani viskót iskolának s egy írni-olvasni is nehezen tudó férfit tanítónak, mesternek gunyolnak. Egy helyen épület van, tanító nincs, — más helyen éppen megfordítva áll a dolog. Mig egyik helyen meglehetősen előhaladt a népnevelés s oktatásügy; addig másutt ilyenről még beszélni is alig lehet. Ugy vagyunk ez ügygel, hogy érezzük a hiányát, tudjuk, hogy nincs valami, de azt nagyon kevés tudja: mi hát az? a minék hiányát majd minden lépten-nyomon oly keserűen vagyunk kénytelenek érezni.

A mesterség, kisipar pang, a mesterek csak úgy tengődnek; a földmivesek adósodnak, nyomorú-nyomra szegényednek s nem képesek magukon segíteni: mert nincs meg azon képzettségi fok nálunk, melynél fogva a korral haladni, azt megérteni, munkájuknak gyümölcsét jövedelmezőbbé tenni s ez által bajukon segíteni tudnának.

A divat, a czifra nyomorúság, a képmutatás, a külsőségek tulbecsülése nagyon előrehaladt, úgy hogy bámulva kiálthatunk fel: „mi lesz ebből?” — A takarékoság, a kevésnek is megbecsülése, a pénz értékének felfogása, használatának módja sokak előtt ismeretlen valami!

Ezért aztán „pusztulunk, veszünk” anyagilag. A ki ezelőtt gazdag földmives volt, most már koldus; míg az, ki ez előtt pár évvel hozzáfogott az uzoráskodás nemes mesterségéhez, ma mint ezerekkel bíró ember néz ki az értékes ház ablakain.

Mind ezek a népoktatásügy hiányai miatt támadnak, szaporodnak és növekednek.

Tény, hogy — különösen a népoktatás terén — haladunk; de tény, hogy még sokban kell e téren is tovább fejlődünk. Tudásban gyarapodunk, míg nevelésben alig-alig, sőt boncolva a dolgot, a figyelmes szemlélő azon tapasztalatra jut, hogy a nevelés nagyon kevésbé általánosabb, mint volt, jóllehet a tudás nagy lépéssel haladt elő. — Szóval elmondhatjuk, hogy haladtunk e téren, de még több sikert érünk el, ha a nevelésre s a gyakorlati életre nagyobb figyelmet fordítunk; ha nemzetünk szokásait, jellemét, sajátosságait teljesen kiismernők; ha a nemes verseny iskolák, tanítók között fokozott mértékben állana elő; ha mindenki tényleg mutatná meg, hogy ez ügy fontosságát beismerte s azt előmozdítani legfőbb törekvése.

Ezek azok, melyek létesítése népnevelés- s oktatás-ügyünket elősegíteni, előbbre vinni hivatva van. — Ha mindaz meg lenne, akkor anyagilag, szellemileg és szívbőlileg haladnánk, fejlődnénk, a hazaszeretben gyarapodnánk s így a nagy célhoz közelednénk. Homlokára

kellene írni minden e téren működőnek, hogy soha el ne felejtse s hogy ahhoz képest cselekedjék. A tiszta erkölcs a fő, ezt kell mentől magasabb fokra emelni! Mit ér a szellem kiképzése, ha a szív téves sötétségben sanylik. Szellem és szív együtt képezve s haladva az igaz, jó és szép terén a tökéletesedés felé: érheti el ember földi rendeltetésének betöltését.

Kik vannak hivatva a nép szellemét, szívét művelni, kik vannak hivatva megismertetni a nagy többséggel az igazat, szépet, jót; kikre van bízva annyi embertársának szellemét kiemelni a sötétségből s megmutatni, hogy van világosság, hova jutni minden embernek kötelessége s a hova tudhatja csak: mi az élet, kik nyitják meg az ember szívét minden előtt, a mi nagy, szép, nemes, magasztos?

Kik ezek? — A népnevelés-oktatásügy napszámói! Mindezen hivatás, kötelesség betöltése nem munkával, nem fáradsággal jár-e? a munka, a fáradság, akadályt nem ismerő kitartással párosult szorgalom, nem érdemel-e elismerést?

Mi a felelet? Ismerjük. — Kiáltják erőteljes hangon: „Övé a tisztelet, mint a legnemesebb tett végrehajtója!” — Az elismerést szóval csak megadják, de ez hogyan nyilatkozik tetteleg: az már más dolog.

Haladunk . . . Van-e ember a föld kerekén, ki szebb eszre létrehozásán fáradoznék, szebb, jobb és igazabb dolog végrehajtásában élne le életét, mint a tanító, a népnevelő? S mégis, van-e pálya, mely iránt fagyosabb közönyt viselhetnének, mely iránt kevesebb részvétellel lennének, mint a tanító, népnevelői pálya? Miért van ez? Hiszen a fentebb elmondottak után, azokból folyólag az e pályán működőknek a legnagyobb tiszteletet kellene élvezniök.

Ennek oka részben bennünk, részben rajtunk kívül állókban rejlik.

Bennünk azért, mert: a ki valamely kötelesség teljesítésére ajánlkozik s annak eleget mégsem tesz, vagy legalább tenni nem törekszik, tiszteletet nem érdemel. — A rajtunk kívül állókban pedig azért, mert nagyon sokszor rossz mértékkel mérnek. A ki fel tudja fogni, mily nehéz s mily súlyos azon kötelesség, melynek betöltésére a tanítók, népnevelők hivatva vannak: az lehetetlen, hogy tisztelettel ne érezzen bármily csekély eredmény felmutatója iránt! — Az írrok pl. tudja minden órában, mit, mennyit és hogyan kell tenni s a körülmények nem változnak oly gyorsan, hogy ő arra el ne készülhessen s cselekvésének fonala megszakadjon. Ez így van bármilyen téren munkálkodóval is, csak a tanítóval, a népnevelővel nincs. Ő csak a végezést ismeri, de azon módok, fogások, melyek által célját elérni törekszik, sokszor előreláthatatlan körülmények beálta folytán soha nem jelölhetők ki határozottan. Minden gyermek más. Mindeniket nem lehet ismerni. Ha az anyag nehezen felismerhető változatossággal bír, akkor a mód, mely által egyik anyagból remek művet készítenk, a másik anyagból tán a legsilányabb eredményre juttat. Így állván a dolog, lehetetlen, hogy minden tanító, népnevelő kötelességének mindenben eleget tehessen! — Sőt mondható bátran, hogy

e pályán működők közül a legjobb is csak részben képes hivatásának megfelelni. Ugyanezért méltányolni kellene minden legkisebb jót, mit e téren egyik-másik létrehoz. Ezt nagyon kevesen teszik.

Nincs ember a kerek földön, ki több türelemre, kinlódásra, küzdelemre volna teremtve, mint a ezélfelé törekvő tanító, nevelő. S nincs ember, ki nagyobb szegénységben hagyná árvait s özvegyeit, mint ő! Milyen ellentét!

Tudom sokan nem hiszik azt nekem; tudom, hogy sokan nagyitva látják azt, a mit mondok: de én tapasztalás után szívesen így. A ki maga is benne él a körülményekben, az sokkal jobban ismerheti azt a maga valóságában, mint ki csak kívülről nézi.

A népnevelés napszámának lenni valóban szép, nagyszerű dolog. Le kell annak vetkezni a rut indulatokat, le kell mondani az anyagi javakról, mely — különösen az ábrándozó korban — nagy önmegtartóztatást igényel; küzdeni, fáradni kell embertársaiért a nélkül, hogy azokból viszontszolgálatot várhatna, reményelhetne s magának anyagi hasznot hajtana. Szóval, a ki tanító, népnevelő akar lenni, nemcsak névleg, hanem tényleg is: annak ki kell emelkedni az anyagi élvezetek sorából.

Pedig ő is ember! ő is férj! ő is apa!

Igy kell ezt meggondolni. Ily szempontból kellene a tanítókra, népnevelőkre tekinteni: akkor könnyebben megadnák nekik a kellő tiszteletet s anyagi jutalmat.

Es ha ez meg lenne és ha ezt elérhetnők! Gyöngye, hiu ohaj! Nem! nem az! Haladunk s e haladás bizonyos fokára jutva, elérjük, el kell érünk ezt. Ma jobb helyzetben vagyunk, mint ezelőtt valánk s csak így nem maradunk.

Az idő halad. Az idő haladtával sok tart lépést! Es ügyről nem mondhatjuk ugyan, hogy az idővel együtt halad . . . Sokszor elmarad attól, néha elhagyja azt. De végre mégis el kell jönnie azon kornak is, melyben tanítók s nevelők szebb napok viradnak.

Bizzunk, higgyünk, reméljünk s adja az ég, hogy ne csalatozzunk!

Tövis, 1889. július 18.

Kiss Elek.

TANÜGY.

Pályázat.

Az alsófehérmegyei tanító-egyesület központi választmánya folyó hó 11-én tartott ülésében elhatározta, hogy a „G á s p á r a l a p” kamatját már az 1889/90-ik tanévre folyóvá teszi.

Ezen ösztöndíj elnyeréséért pályázatra jogosult minden alsófehérmegyei tanító-egyesületi rendes tagnak jó magaviseletű, szorgalmas gyermeke és elhaltak árvája, ki magyar tannyelvű gimnázium, reál, polgári iskola, tanító- és tanítónői képezdében tanul, vallás és nemzeti különbség nélkül.

A vagyoni és iskolai bizonyítványokkal felszerelt folyamodványok egyesületi főjegyző S e b e s t y á n Sándor polg. isk. tanítóhoz, folyó évi szept. 1-ig küldendők

mester minden vonós- és fuvós hangszert a zenekarból eltávolított és helyüket különböző fajta dobokkal tölti be, mellőz minden olyat, a miért tetszelgéssel vádolhatnák. A régi mű alakokat eldobta és újakat teremtett helyettük, a miket nyugodtan bevezethetünk a zeneművészet valódi, szívnemeseítő és befejezett alakjának. Még soha sem tudtam négy hétig tartó zene-dramáit meghallgatni, hogy mennyidörgő pathosza szívem mélyéig ne rázkodhatott volna meg. — Még sokáig csevegünk minden féléről, azonban mindenről egy forma szakértelemmel és vonzóan tudott beszélni. Es így folytattuk tovább, míg egyszerre észnél voltam és ki kellett szállanom. Az idő gyorsan eltelt. A midőn kiszállottam, azt mondták, hogy ezt a kellemes órát sokáig nem fogja elfeledni; csak azt sajnálta, hogy a jelenkor a közlekedést oly tökélyre vitte és visszakiváncsolt a gőz és vasut romantikus világába, a mikor még zona tariffa szerepelt és napokig együtt lehetett ülni és eszegegni egy Coupéban. Az alatt kezelt az enyimében felejté és azt tapasztaltam, hogy ütere (78 egy perc alatt) valamint vérmértéklete (39.6 fok) nincsenek normalis állapotban. Tehát nem közönyös irántam. Mily boldog vagyok! . . .

sept. 1-én.

. . . . Epen látogatást tett nagy nénémnél. Nagyon hidegen fogadta. A midőn azonban elmondá, hogy néhai D . . . tanár (a néni phonograph tanára!) életéről és találmányairól könyvet akar írni és kérné nénit, hogy mint ama nagy ember biztos és alapos ismerője, nagy ezéljában tanácsával támogató — küzdésébe került az öregnek, hogy örömét eltitkolhassa. Es most megállapodtak abban, hogy holnapról kezdve minden este eljöhet hozzánk, hogy a néni tulajdonában levő anyagot áttanulmányozhassa

szept. 9-én.

. . . . Minden jól megy. A néni ma azt mondotta, hogy mégis nem olyan kiállhatatlan ember. Estéknél a tudományos konferenciák alatt én is az asztalnál ülök; boldog vagyok, közelébe lehetek. Az igaz csak matematikáról beszélhetek vele, (mert minden nem ide tartozó szót a néni szeméből jövő villám lesujt!); de azért mégis értjük mi egymást: ha gyököt von, úgy hangzik, mint égő szerelmi vallomás és a geometria alakok számításánál valódi szerelmi polemia fejlődik ki . . .

szept. 21-én.

. . . . Boldog vagyok! Ma valahára nyilatkozott!!! Ismét hárman ültünk a nagy phonograph előtt. Egyszerre csak az ablak előtt egy lég-kocsi áll meg és N Décané azt kiáltja néniemnek: „jőjön gyorsan nézze meg az új planétát, a mig még látható. Hallgatóim névnapomra ezzel leptek meg. A néni egy perczig vonakodott, de a kíváncsiság győzött és felhagyva a kocsi s felhők közt eltűntek. Egy fél óra múlva ugyan visszajöttek, de ez a félóra elég volt, hogy örök hűséget esküdjünk egymásnak

szept. 23-án.

. . . . Minden elveszett! Csak sirok, sirok és újból sirok, e mellett egész arcbőrömet tönkre teszem! — A tegnapi tanácskozást ma újból folytattuk. A néni a phonograph gépezetét megindítja. Azonban — ki írja le ijedségünket — nem a tudós tanár. A négyzetről szóló nótája halszik a csöböl, hanem hirtelen érezes hang tör elő: „Kedves kisasszony! az általam már rég sovárgott percz valahára itt van” A néni elkékül, majd

elzöldül, újból kék lesz, mérges tekintetét ránk szegezi; minket pedig az ijedség és szegény érzete egész némává tett. Mi boldogtalanok! Egészen elfeledtük, hogy phonograph (Tavert-féle N. 4.) önállólag működik és a legkisebb zajt is felveszi, míg a gépezet nincs elzárva. Ez a szörnyű gép minden szavunkat felfogta és megörökítette! A néni ez alatt tovább járatta a phonographot. Az egész vallomás, feleleteim, a csókok (meg lehet egyenkint számlálni) mind napfényre jöttek, a nélkül, hogy valami elmaradt volna. Egyszerre az én hangomat hallom a csöböl: „Robert, valjon mit fog erre nagyáném mondani!” Es erre Robert hangja felelt: „Soha se busulj, édesem!” az öreg boszorkánynyal hamar végezzünk!

A néni egy sikoltással elájul és Robert, mint egy örült elrohan. A néni szinte egy óráig feküdt önkívületben és csak akkor jött magához, a mikor egy elektromos batteriat 18 elemből összeállítva, működésbe hoztam és az áramat testébe bocsátottam

sept. 25-én.

. . . . Végo van! A nagy néni a facultás összes női tagjait felbirtatta Robert ellen: el is utazott ma Chicagoba. Leveleiben, a melyben tölem örökre beszt vesz, többek közt azt írja, hogy lehetetlennek tartja, miszerint a néni házasságunkba beleegyezne stb. Emlékhöz egy kis üvegcsét küld, a melyben finom illat van. Azt írja: „ez be fogja bizonyítani, (ha egyáltalán bizonyítékra bizonyítékra volna szükségem) hogy mily igaz volt szerelmem”. Könyvek közt nyitám ki az üveget és valóban: egész kellemes illat terjedt szét mindenfelé t. i. a szerelem és hűség illata. A jövő farsang báljain csipke zsebkendőmet ezzel fogom beillatozni . . . ez legalább nem csinál pecsétet

be, megjeg
előnyben r
geinket m
Az a
mányának
üléséből.
G á s p á
tanító-egy

— A
ország egy
sabb váro
sok versen
utra két a
hirben, di
dag — a
részek tér
magyar d
gyűjt ez e
tárát hang
vissza, a
annyi olda
letet tám
láknak, a
több, —
gunk és s
zünk e ha
hozna kör
másképpen
szíves ve
1888-ban
jubileumá
törhetlen
és a neme
ménye ké
fel. — Es
minket, h
kat s vidé
ország Ki
rossából f
jó nevéhe
honfilaria
A ver
V e n
Lengyel Im
Márk Endr
Krasznai F
Péter Gábo
Kovács Józ
Tikos Józse
Tordai Gáb
Pápai János
Mácsai Sánd
Varga Imre
Balog Györg
Szabó Lajos
Tóth Endr
Steinacker
Tóth Imre
Tóth Károly
Zang János
Báthori Im
Számántik
Patai Györg
Rakovszki
Herczeg János
Hegedűs János
Polonyi András
Cziffer Nándor
Káit Béla
Nádasi Károly
Szilágyi János
Mándoki Béla
Mándoki Sándor
Dobi Károly
Rác Károly
Kovács János
Kerekes Sándor
Harmath György
Nemes Károly
Stehal Géza
Nagy Andor
Kovács Mihály
Molnár Ferenc
Boronyácz
Dávid Miklós
Stehal Endre
Jancsó László

be, megjegyezvén, hogy folyamodók közül azok fognak előnyben részesülni, kiknek szülői egyleti kötelezettségeiknek minden tekintetben eleget tettek.

Az alsófehérmegyei tanító egyesület központi választmányának Nagyenyeden, 1889. július hó 11-én tartott üléséből.

Gáspár János, Sebestyén Sándor, tanító-egyesületi elnök, tanító-egyesületi főjegyző.

VEGYES HIREK.

A debreczeni dalegylet. Az anyaország egyik legjobb, leghazafiasabb, legmagyarosabb városának, híres Debreczennek országoshírű, sok versenyen győztes dalegylete elhatározta, hogy utra kél a hortobágyi pusztára mellől s bejárja a hirben, dicsőségben, természeti szépségekben gazdag — anyagi javakban pedig szegény erdélyi részek téreit, bérceit, — hangoztatva a legszebb magyar dalokat a királyhágótól a Bucsesdig. Nem gyűjt ez egylet kincseket s nem tömi meg pénztárát hangversenyei jövedelméből. Erdélynek adja vissza, a mit bevesz; — az EMKE-t, ezt az annyi oldalról igénybevett és ostromolt ifju egyletet támogatja vele, hogy jusson a magyar iskoláknak, a templomnak, a népnek, mind több és több, — mert mind jobban kitünik elmaradottságunk és szegénységünk, mennél jobban körülményünk e hazában. — De ha nem is e hazafias czél hozná körünkbe e hó 23-án e derék egyletet, — másképpen is megérdemli a meleg fogadást, a szives vendéglátást. 1863-ban alakult ez egylet és 1888-ban fényesen ünnepelhetto meg 25 éves jubileumát, oly pályára tekinthetve vissza, mely a törhetlen kitartásnak, a hazafias áldozatkészségnek és a nemes buzgalomnak elmaradhatlan következménye képen: a versenydiadalog sorozatát mutatja fel. — És mindezen felül még az is lelkesíthet minket, hogy ez az első alkalom, midőn városunkat s vidékünket ily nagyszámu társulat, Magyarország Királyhágón tuli részének legnagyobb városából felkeres bennünket. — Fogadjuk városunk jó nevéhez méltóan szívesen! Üdvözljük melegen honfitársainkat!

A vendégek következőleg lesznek elszállásolva: V e n d é g : S z á l l á s a d ó :

- Lengyel Imre, Csató János, Kovács Gyula, Nagy Lajos, Garda József, Dr. Winkler Albert, Dr. Bocz József, Dr. Magyarai Károly, Kerekes Mihály, Török Dániel, Luka Albert, Fries Vilmos, Folyovich Sándor, Eröss István, Tőkés Imre, Ujvári Imre, Danes Samu, Horváth József, Gréf János, Mórággyi István, Benedek Gábor, Munkácsi József, Fodor Miklós, Keresztes Pál, Rákosi Bálint, Rapaics Romeo, Dr. Mátyás Mihály, Jakab Károly, Szilágyi Farkas, Lázár Károly, Grün A. Samu, Dr. Winkler Albert, Török Bertalan, Ungerpek Miklós, Nádori Vilmos, Straub János, Ifj. Winkler János, Fánta József, Bisztritsány Lajos.

- Huber József, Vaden Sándor, Mátra Lajos, Tóth Béla, Moricz Bertalan, Lorinczák László, Szabolcska Mihály, Tasnádi István, Katona Imre, Gál Gyula, Pálfi István, Szilágyi Imre, Dr. Bartók György, Széki Ferenc, Szilágyi Gyula, Dr. Farnos Árpád, Feiller Farkas, Ince Samu, Ifj. Kiss Károly, Dezső Zsigmond, Mátyás Lajos, Korbuly Bálint, Silman Nándor.

Az ünnepélyességek sorrendje:

Julius 23-án d. a. 11. ó. a vendégek fogadása az indóháznál. Elszállásolás. D. u. 4 ó. találkozás az új város-háznál. A városi intézetek megtekintése. 6 órakor sétatéri zene. 8 órakor a színteremben — az „Emke“ javára — hangverseny következő műsorral: 1. Hymnusz. — 2. Ünnepe dal. — 3. Szavalt, előadja Mándoky Béla ur, a debreczeni színház elsőrendű tagja. — 4. Pusztai élet (tél-nyáron). — 5. Magyar népdalok, hegedűn játsza Rácz Károly ur, zongorán kíséri Steinacker Sándor ur — 6. Dalünnep. — 7. Egyes-egyedül. — 8. Királyinduló, zongora-kísérettel. — Megjegyezni kívánjuk, hogy a debreczeni dalegylet körutja alkalmával rendezendő hangversenyei jövedelmét az „Emke“ javára ajánlotta fel: — Hangverseny után k ö z v a c s o r a. — Ejjel 1 órakor vendégeink indulása Brassóba.

Kérelem polgártársainkhoz! A debreczeni dalegylet itt időzése alkalmából kérjük mindazokat, kiknek lobogóik vannak, hogy házaikat feldiszíteni sziveskedjenek.

Az új pénzügyigazgatóság személyzete aug. 1-én kezd meg működését. Hivatali helyiségül özv. dr. Donoghányi Jakabné háza lett kivéve. A tisztviselők nálunk e szokatlan költözési időben nyakra-főre keresnek szállást. A személyzet következőkből áll: Pénzügyigazgató: Papp György, pénzügyi tanácsosi ezimmel és jelleggel (Gyulafehérvárról.) Helyettese: Tóth Sándor p. ü. titkár. — Titkár. Mike Béla (Nagyszébenből.) Fogalmazók: Hoessz Gyula, Rapaich Romeo, Schopt Alajos, (Nagy-Szebenből.) Bévész Alajos, Nagy Gyula, (Gyulafehérvárról.) Nyilvántartási biztos: Végh István. Kataszteri irattárt kezelő iroda tiszték: Békéssy Zsigmond és Körmendi István. Vezető számtiszt: Rend Dénes. Számtiszték: Bokor Mózes, Tana Gyula, Makovicska Ottó, Enyedi Béla. Irodavezető: Lovah Gy. Állami végrehajtók: Demkovich Ágoston és Pap László.

Hymen. Dr. Kovács János, a budapesti tanárképezde derék ifju tanára, Kovács Albert orsz. képviselő, dr. Kovács Ödön theol. tanár és Kovács Gyula polgármester testvére, folyó hó 21-én tartja esküvőjét Szabó Sámuel tanár kedves szép leányával: Klárával. az ifju pár az esküvő után egyelőre a Margitszigeten fog lakni, a legszebb helyen mely szívünkben kívánt boldogságukat környezheti.

A magyarországi minorita rend Szegeden tartott gyűlésén Jánossy Demjén választatott meg ismét tartományi rendfőnöké három évre. A nagyenyedi társ-ház főnöke és plébánus tiszt. Dely Ödön ur lett. Mindnyájan örvendünk e derék férfi kiütetésének, mert őt ismerve hisszük, hogy az egyházközösség kebelében nemcsak a kivánatos jó egyetértésnek, hanem a buzgóbb hitéletnek is derék vezére lesz.

Nekrológ. Lenthe Gusztáv kir. segédközjegyző neje szül. Kovács Etelka f. hó 15-én hosszas szenvedés után 23 éves korában meghalt. Nagyenyeden, hová a család kevéssel a halál bekövetkezése előtt költözött. A férjzen kívül 3 neveletlen kis árva maradt hátra, kiknek mig oly sok szükségük volt a szerető édesanyjára. Pihenjenek békével hamvai.

Az aratás Nagyenyeden és vidékén az elmúlt héten bevégződött s általában sokkal több gazdának okozott lehangoltságot, mint megelégedést. Tompaházán, Miriszlón, Décsén és Ispánlakán szépek voltak a buzavetések s itt a termés is jutalmazó, egyebütt azonban mennyiségileg csak közepes és azon alóli. Munkás kézben nem volt hiány s így a répatermelés ellenzőinek az a jóslata, hogy a répatermelés egyéb gazdasági ágakra nézve is megdrágitja és megszűkíti a munkaerőt — ez alkalommal legalább nem teljesült.

Igen értékes régészeti leletre bukkant a napokban Apahidán 4 porondásással foglalkozó cigány, hol is a község ut mellett K. 6 egy ölyni mélységben 2 darab több száz lat súlyu ezüst kanecót, tömör väll és kardiszeket s ugyan olyan arany rudacsákák, lánczok medaillochoz hasonló, kisebb nagyobb nyereg szerszám ékítményeket találtak. A cigányok szerzésére ezen értékes lelete jó kézbe Magyarai Sándor bérlő urhoz juttatták, ki azt megmértvén, Kolozsvárra szállította, hol azok fém és régészeti értékét megbecsültvén, a muzeumnak adta át. Ezen muzeumokat gazdagító régiségek állítólag a népvándorlás korából származnak és 8000 frt körüli értéket képviselnek. Miután ezen kincs leletet a gödörben felfakadt víz miatt a cigányok ugyszólván csak kihalászták,

nincs kizárva azon eshetőség hogy annak még több ki-egészítő darabja az iszapban maradt s ezért valószínűen kifizetné magát, ha az arra hivatott régészek a helyszínén szakszerű kutatást rendeznének.

Egy jó házból való fru, 12—13 éves, ki jól tud írni és olvasni — ki a német nyelvben legalább némileg jártas, előnyben részesül — felvétetik Wokál János könyvkereskedésében.

Egy elveszett tajték szilvazszipkát igazolt tulajdonosa átvehet Grün József, m. irnoknál.

EMKE lobogója részére adakoztak a Kovács Gyuláné ó. nsága irén: Wokál Jánosné 2 forint. Kovács Gyuláné. Munkácsi Zsigmondné, Korbuly Bálintné, Dr. Winkler Albertné, Dr. Bocz Józsefné, Mórággyi Istvánné, Vincze Dánielné, Lázár Károlyné. Bisztritsány Lajosné, Bodola Lajosné, Simalya Mihály, Ungerpek Miklósna, Straub Jánosné, Dr. Szász Károlyné, Ifj. Winkler Jánosné, Kovács József, Nagy Lajosné, Szilágyi Gyuláné, Váro Ferenczné és Elekes Károlyné 1—1 forint. Id. Winkler Jánosné 5 forint. Danes Samuáé 60 kr. Sebestyén Sándor. Pongrácz G. Benedek G. Málnási D. Orbai Lajos 50—50 kr. Varró Ferenczné 40 kr. Lőcsei S. Lajos 20 kr. Összesen 30 frt 70 kr. — Richárd Mihályné urasszony irén: Papp Peterné 1 frt. Richárd Mihályné, özv. Veres Miklósna, Balla Istvánné, Seprényi Jánosné, Gréf Jánosné, Jakab Károlyné, özv. Vagner József, Szőke Istvánné 50—50 kr. Özv. Ince Pálné. Áron Jánosné, vendéglős Sándor Miklósna, Luka Albertné, Kun Józsefné, Kovács Mihályné 30—30 kr. Babos Józsefné, Háp Jakabné, Bauer Antalné, Poloni Domokosné, Beke Mózesné Bitai Károlyné 20—20 kr. Bartha Ferenczné 40 kr. Összesen 8 frt 60 kr. (Folyt. köv.)

A nép szárvize. Eddig a kevésbbé tehetős, családapa — ha száját és fogait ápolni — kénytelen volt minden oly szárviznek nevezett mixturával beérni, mely olcsó volt. Az ize „megjárta“ és ugy látszott, „mintha valamit használt volna is.“ De mily következményeket vont az ily szerek állandó használatára később maga után, arról sokat mesélhetnének azok, a kik az ily „olcsó“ szereket hosszabb ideig használták. Hogy a kevésbbé tehetős is képes legyen egy kitűnő szárviz birtokába jutni, elhatározta dr. Popp J. G. udvari fogorvos, hogy 40 év óta az egész világban elterjedt Anatherin szárvizének palaezkjait tetemesen megnagyobbítja úgy hogy 50 kros Anatherin szárvize ma nemcsak a legjobb, hanem a leg-olesőbb is. Szárvizének 1 frtos és 1 frt 40 kros palaezkjai az árnak megfelelő nagyobb mennyiséget tartalmaznak. Fogpasztája (15 krjt) Anatherin fogpasztája (1 frt 22 kr.) és fogpora (63 kr.) oly elismert különlegességek, melyekhez más ily szer nem hasonlítható. — E szerek kaphatók: N. Enyeden: Varró F. és Kovács J. gyógyszerészeknél és Czirner J. József kereskedőnél

Felelős szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY TÖRÖK BERTALAN, Kiadó-tulajdonos WOKÁL JÁNOS.

85—1889. R. V.

Pályázati hirdetés.

A dr. SZOTYORI-féle ösztöndíjra 190 frt az 1889—90. iskolai évre pályázat hirdettetik.

Folyamodhatnak:

1. Első sorban azon theol. akademiát végzett ifjak, a kik valamely külföldi egyetemen theologiai tanulmányaikat folytatni akarják s a dr. Szotyori József — ugy neje Marusi Anna vérrokonságához tartoznak — bármelyik intézetben végezték is eddigi tanulmányaikat.

2. Azon ifjak, a kik theologiai tanulmányaikat a nagyenyedi theol. akademiában végezték; külföldi egyetemen folytatni akarják s elvégzett tanulmányaik mellett: vagyontalan állapotukat is hitelesen bizonyítani tudják.

A megnyert ösztöndíj élvezete ezen alkalommal két évig tarthat.

Folyamodások folyó évi július 31-ig a Bethlen-főiskola igazgatóságához nyujtandók be.

Nagyenyeden, 1889. július 16.

MAKKAI DOMOKOS, rector-professor.

Sz. 1373—1889. tkvi.

Árverési hirdetmény.

Az abrudbányai kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság által közzététetik, hogy Lazea Alexandru végrehajtatónak Olarin Florea tutu végrehajtást szenvedett elleni 35 frt tőke, ennek 1884. évi márczius 4-től járó

6% kamatai, 37 forint 58 kr eddigi költségek és járuléka behajtása végett a topánfalvi kir. járásbíróshoz tartozó szkerisorai 965. számú teleknyelvényben A+ 1. 2. 3. 4. 5. 6. r. sz. a. foglalt ingatlanok összesen 842 frt becseréltek és kikiáltási árban az 1881. évi I.X. t.-cz. 156. §-a értelmében, egészben Szkerisora községben a község házában megartandó nyilvános bírói árverésen

1889. évi augusztus hó 19-ik napján délelőtt 10 órákor becsáron alól is, a becsár 10 %-ának a bírói kiküldött kezéhez leendő előleges letétele mellett el fognak adni.

Vevő a vételárnak felét 15 nap alatt, más felét az árverés jögeire emelkedésétől számított 30 nap alatt és ugyanazon naptól számított 6% kamatokkal együtt a gyulafehérvári kir. adóhivatalnál 39425. számú igazságügyi miniszteri letéti szabályrendelet értelmében köteles lefizetni.

E hirdetményrel kibocsátott árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen teleknyelvi hatóság és Szkerisora községi előjáróságánál tekinthetők meg.

Az árverési kérés költségei 5 frt 80 kban állapítottak meg. A kir. járásbíró, mint teleknyelvi hatóságtól.

Abudbányán, 1889. évi május hó 16-án.

Gelei,
kir. járásbíró.

923-1889.

tkvi.

Árverezési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint teleknyelvi hatóság által a nagyzebeni Albina takarékos és hitelintézetnek Cosztea Nikulai s társai elleni végrehajtási ügyében végrehajtató kérelmére végrehajtási árverés 163 frt 7 kr tőkekövetelés és 1888. október hó 11-ik napjától járó 6% kamatai, 2 frt 50 kr már megállapított, valamint jelenlegi 7 frt 50 kr és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett, végrehajtást szenvedő Cosztea Niculajnak a monorai 73 számú teleknyelvényben A+ 1. 3. 4. 6-10. 12. 13 r. sz. a. ingatlanaira 409 frt. Todorán Juonak a monorai 137. sz. tjkönyvben A+ 1. 2. 11. 12. r. sz. a. ingatlanaira 28 frt és az Agoston Géza és neje Benedek Lini nevére átjegyzett a monorai 135. sz. tjkönyvben A+ 1. r. sz. a. foglalt ingatlanaira 460 frt megállapított kikiáltási árban elrendelte.

Az árverés 1889. évi augusztus hó 11-ik napján délelőtt 9 órákor Monora községben fog megtartatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át készpénzben, vagy ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni.

Vevő köteles a vételárt az árverés jögeire válto után 3 egyenlő részben 15, 30 és 45 nap alatt, minden egyes vételári részlet után, az árverés napjától számított 6% kamatokkal együtt a nagyenyedi királyi adóhivatalnál, mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság, mint teleknyelvi hatóságnál és Monora község előjáróságánál megtekinthetők.

A kir. járásbíró, mint teleknyelvi hatóság.
Nagyenyeden, 1889. márciusus 30.

Csegezi,
kir. aljbíró.

925-1889.

tkvi.

Árverezési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. bíróság, mint teleknyelvi hatóság által közzététetik, hogy

az Albina takarékos és hitelintézetnek Szisztea György elleni végrehajtási ügyében végrehajtató kérelmére a végrehajtási árverés 355 frt 50 kr tőkekövetelés és ennek 1887. márciusus hó 1-ső napjától járó 6% kamatai, perbeli 13 frt 50 kr végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 6 frt 50 kr és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett végrehajtást szenvedő Szisztea Györgynek a nagycesgeredi 36. sz. teleknyelvényben A+ 1-25. 27-38. sz. a. alatt foglalt ingatlanaira 1914 frt megállapított kikiáltási árban elrendeltetik.

Az árverés 1889. évi augusztus hó 17-ik napján délelőtt 10 órákor Nagycesgered község házában fog megtartatni.

Árverezni szándékozók végrehajtató kivételével tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át készpénzben vagy ovadékképes értékpapírban letenni.

Vevő köteles a vételárt az árverés jögeire válto után 3 egyenlő részben, 15, 30 és 45 nap alatt, minden egyes részlet után az árverés napjától számított 6%-os kamatokkal együtt a nagyenyedi kir. adóhivatalnál, mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság mint teleknyelvi hatóságnál és Nagycesgered község előjáróságánál tekinthetők meg.

A kir. járásbíró, mint tkönyvi hatóság
Nagyenyed, 1889. márciusus 29-én

Csegezi,
kir. aljbíró.

Sz. 927-1889.

tkvi.

Árverezési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint teleknyelvi hatóság által, közzététetik, hogy

a nagyzebeni Albina takarékos és hitelintézetnek György Irimie elleni végrehajtási ügyében, végrehajtató kérelmére a végrehajtási árverés 153 frt 6 kr tőkekövetelés és ennek 1883. augusztus hó 28-ik napjától járó 8% kamatai, már megállapított valamint jelenlegi 7 frt 50 kr és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett, végrehajtást szenvedő György Irimie I. Szimonnak a tohát 148. sz. tjkvben A 1-4. 6-14. 16. 17. 18. rendsz. alatt foglalt ingatlanaira az 1181 frt megállapított kikiáltási árban elrendeltetett.

Az árverés 1889. évi augusztus hó 16-ik napján d. e. 10 órákor Tohát község házában fog megtartatni.

Árverezni szándékozók, végrehajtató kivételével tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át készpénzben vagy ovadékképes értékpapírban letenni.

Vevő köteles a vételárt az árverés jögeire válto után 2 egyenlő részben 30 és 45 nap alatt, minden egyes részlet után az árverés napjától számított 6% kamatokkal együtt a nagyenyedi kir. adóhivatalnál, mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság, mint teleknyelvi hatóságnál és Tohát község előjáróságánál megtekinthetők.

A kir. járásbíró, mint teleknyelvi hatóság.
Nagyenyeden, 1889. márciusus 30.

Csegezi,
k. aljbíró.

3728-1889.

tkvi.

Hirdetmény.

A nagyenyedi királyi járásbíró, mint teleknyelvi hatóság részéről közzététetik, miszerint a marosludas-besztercei helyi érdekű vasut számára az alább megnevezett határokon kisajátított területekről, elkészített összeírás, térkép és egyedi kimutatás hitelesítésére a helyszínére a következő határnapok tüzetnek ki, ugymin:

Marosgeze községre nézve 1889. évi augusztus hó 5-ik reggel 8 óra a marosludasi állomáson.

Az érdekeltek felhívtnak, miszeent netaláni észrevételeiket a fennebbi határnapon a bizottság előtt előterjeszszék, különben a kisajátítás és a felvett térfogat, vagy a feljegyzett szolgálalmak s jogosultságok iránti kifogásaik több tekintetbe nem jöhetnek s elmaradásuk a hitelesítést nem gátolja.

Együttal felhívtnak mindazok, a kik a fennebbi határokon a marosludas-besztercei helyi érdekű vasut számára kisajátított területekért járó és az egyedi kimutatásban kitért kártalanítási összeg mennyiségére nézve ellenvetéseket tenni akarnak, vagy ezen összegre bármilyen cím alatt igényt tartanak: ezeket 1889. évi szeptember hó 15-ig ezen teleknyelvi hatóságnál annál bizonyosabban bejelentés, minthogy a később jelentkezők észrevételeire semmi tekintet nem lévén, a kisajátítási és kártalanítási összeg annak, és azon mennyiségben fog kiutaltatni, a kinek nevére és a mely összeggel az az egyedi kimutatásban ki van téve, a bekelezett vagy felülkelezett tételek pedig ezen a kisajátított területről hivatalból le fognak töröltetni.

Az összeírás térkép és egyedi kimutatás a telekhivatalban betekintheők.

A kir. járásbíró, mint teleknyelvi hatóságtól.

Nagyenyed, 1889. június 29.

1-3

Csegezi,
kir. aljbíró.

707-1889.

tkvi.

Árverezési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. bíróság, mint teleknyelvi hatóság által

ösv. Szegedi Jánosnak Nicula Máté és társai elleni végrehajtási ügyében végrehajtató kérelmére a végrehajtási árverés 437 frt 40 kr tőkekövetelés és ennek 1876. márciusus hó 11-től járó 6% kamatai, 16 frt perbeli 10 frt 50 kr végrehajtási — 8 frt 70 kr árverezési már megállapított, és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett végrehajtást szenvedő Nicula Mátének az 6-lapadi 76. számú tjkönyvben 1-4. r. sz. a. ingatlanokból megillető felezés jutalékára 420 frt és a 77 tjkönyvben, Nicula Paraszkia nevére átjegyzett A+ 1-4. r. sz. a. ingatlanok felezésére 440 frt megállapított kikiáltási árban elrendelte.

Az árverés 1889. évi augusztus hó 12-ik napján délelőtt 9 órákor O-Lapad községben fog megtartatni.

Árverezni szándékozók, tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át készpénzben vagy ovadékképes értékpapírban leteni.

Vevő köteles a vételárt az árverés jögeire válto után két egyenlő részletben 30 és 60 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számított 6% kamatokkal együtt a nagyenyedi kir. adóhivatalnál, mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság, mint teleknyelvi hatóságnál és O-Lapad község előjáróságánál tekinthetők meg.

A királyi járásbíró, mint teleknyelvi hatóságtól.

Nagyenyed, 1889. márciusus 19.

Csegezi,
kir. aljbíró.

Ad. 1802--889.

Pályázati hirdetmény.

Alsófehérmegye magyarigeni szolgabírói járásba bekelezett magyarigeni nagyközségi jegyzői állomás, lemondás folytán üresedésbe jöven, betöltése céljából, melylyel 400 frt évi fizetés, természetbeni szállás, 24 forint tűzifa s 24 forint irodai átalány van egybekötve, pályázat hirdettetik.

Felhívom pályázni ohajtókat, hogy az 1883. évi I. t.-cz. 6. §-ban előirt okmányokkal felszerelt folyamodványait, folyó évi július hó 24-ig bezárólag alólirhoz adják bé, mert a később beérkezettek figyelembe nem vétetnek.

A választás f. évi július hó 25-én d.e. 9 órákor fog megtartatni, Magyarigen nagyközségi irodájában.

Alsófehérmegye magyarigeni járás főszolgabírája.

Magyarigen, 1889. június 26-án

KÖBLÖS,
főszolgabíró.

3-3

3-3

3-3

3-3

3-3

3-3

3-3

3-3

3-3

3-3

3-3

3-3

3-3

3-3

Magyar gőzcseplőkészletek.

Előállítja, pontosan és olcsón szállítja az

Első magyar gazdasági gépgyár

részvénytársulat elöltt.

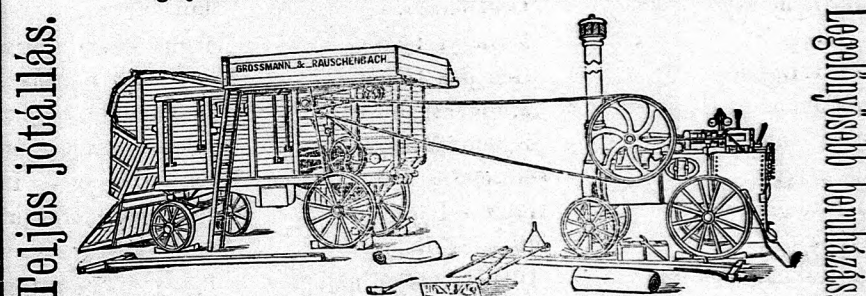
GROSSMANN és RAUSCHENBACH

Gyár: Külső váci-út 7 BUDAPEST az osztr.-magy. államvasp. indóházának megérk. kapujától 10 percznyi távolságra.

Különlegesség:

szab. szeges rendszerű gőzcseplőgépek

legujabb szerkezetben, legpontosabb kivitelben

3/2, 4 és (új) 6 lóerejű mozgonyokhoz és mozgonyokkal

Szénfűtésnél kell 200-250 300-350 kp. szén (fa aránylag) 14 óra a.

Szalmafűtésnél kell 5-7 5-7 kéve szalma 100 kicséplét kévéénél

Cséplési képesség 5-7000 7-10000 középnyagságu kéve 14 óra alatt

a magoknak legelőkeltebb kicséplése, ki ünnö tizitása és osztályozása mellett.

Verőléczes gőzcseplőgépek vaskerettel

6, 8 s 10 lóerejű fa-, szén- és szalmafűtési mozgonyokhoz s mozgonyokkal

Első magyar gazdasági gépgyár

részvénytársulat elöltt

GROSSMANN és RAUSCHENBACH

Kizárólag hazai gyártmányok.